

Monday, 22 September 2014 07:09

சமீப கத்தில் நிகழ்ந்த எந்த ஒரு மாற்றமும் அது மட்டுமே தனித்து நிகழ்ந்து விடவில்லை. மாறாக, அனாதையும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்தும், ஒன்றின் மாற்றம் பிறவற்றைப் பாதித்தும், அந்தப் பிறவற்றின் மாற்றம் இந்த ஒன்றைப் பாதித்தும் எல்லாம் ஒன்றன்மீது ஒன்றான எதிரெதிர்த் தாக்கத்தின் விளைவாக நிகழ்ந்துள்ளன என்பது முக்கியம். எனவே ஒரு தனிவகை காக இவற்றை நாம் இங்கு தனித்தனியாக எடுத்து ஆராய்ந்தாலும் இவை அனாதையை ஒரு சரே நிகழ்ந்த மாற்றமாகவே நாம் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

காட்டாக, ஆடையின்றி அம்மணமாகத் திரிந்த மனிதன் ஆடையுடன்தத் தொடங்கினான் என்று நாம் குறிப்பிடும் ஒரு சிறிய மாற்றம், பல ஆயிரம் ஆண்டுகளை உள்ளடக்கியது. இந்தப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளில் வறும் ஆடையில் மட்டும் மாற்றம் ஏற்பட்டு விடவில்லை. மனிதன் தன் வேட்டைக்குப் பயன்படுத்திய கருவிகளில், இருப்பிடங்களில், பிறகு சயெத் தொழில்களில், ஒரு இடம் விட்டு இடம் பெயர்வதற்கான பயணங்களில் என இப்படி எண்ணற்ற மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

சரி, இந்தப் புரிதலில் நாம் சயெத்திக்கு வருவோம். அம்மணமாய்த் திரிந்த மனிதன் ஏன் ஆடையுடன்தத் தொடங்கினான்? இன்றைக்குச் சில இலட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், மனிதன் காடுகளிலும் குகைகளிலும் குழுவாக வாழ்ந்து வந்தான் என்று நாம் குறிப்பிடும் போது, அந்தக் குழு அல்லது கட்டம் மிஞ்சிப் போனால், 20, 25 பேருக்கு மேலே இருக்காது. பரந்து விரிந்த இப்புவிக் கோளில் எங்கோ மிக அரிதாக மட்டும் மனித உயிரிகள் வாழ்ந்த காலம் அது. அக்கால வாழ்க்கை என்பது மனிதன் காலையில் எழுந்ததும், விலங்குகளைப் போல உணவு தேடித் தொடங்குவதும், மாலையரை இருட்டும் வர உணவு தேடி அலாந்து திரிந்து, விலங்குகளை வேட்டையாடிக் கொண்டு தின்று பசியாறி இரவு குகைக்கு வந்து சரேந்து விடுவதுமாகவே இருந்தது.

இப்படிப்பட்ட வாழ்க்கை முறையில் ஒன்று மனிதன் விலங்குகளாகக் கொண்டு பாசியானான். அல்லது மிருகம் இவனாகக் கொண்டு தின்று பசியாறியிருக்கும். இதனால் காலையில் குகையை விட்டுப் புறப்படுகிற எண்ணிக்கை, மாலையிலிருந்து அப்படியே குகை திரும்புமா என்பது சந்தேகமே. இப்படிப்பட்ட ஒரு வாழ்க்கை முறையில் மனித உயிரி என்பது மிகவும் மகத்தானதாக, கழுவாக்கு ஒரு புதிய மனிதன், புதிய உயிரி கிடப்பது என்பதே பெரும் பறோகக் கருதப்பட்டது. இப்போதைய குடும்ப நலத்திட்டம், கருக்கலைப்பு போன்ற நடவடிக்கைகளோடு ஒப்புநோக்கி, இதற்கு முற்றிலும் மாறாக, மனித உயிரிகளின் வருகையை, எதிர்பார்ப்பை மிகுந்த தவேயோடு எதிர்பார்த்த காலம் அது.

இப்படி அக்காலத்தில் மனித உயிரிகள் மிகுந்த மதிப்பு மிக்கதாக, பெரும் வரவாகப் போற்றப்பட்டதால், இந்த உயிரிகளை உற்பத்தி செய்யும், பிறப்பிக்கும் மனித உறுப்புகளும் மதிப்பு மிக்கதாக, பத்திரமாய்ப் போற்றிப் பாதுகாக்கத் தக்கதாகக் கருதப்பட்டன. எனவே அதைப் பிறப்புறப்பாதிப்புகளுக்கு உள்ளாகாமலும், பிறர் கண்ணில் படாமலும் மட்டி மறக்கவேண்டிய தவேயை ஏற்பட்டது.

அதோடு மட்டுமல்ல, மனிதனுடைய பொருளியல் தவேகைகள் எதுவுமே அப்பொருளியல் பயன்பாட்டோடு நின்று விடுவதில்லை. மாறாக அவை மனத்தவேயை சார்ந்தே நிறைவேற்றிக் கொள்ளப்படுகின்றன. அதேபோல எந்த ஒரு மனத்தவேயையும் பொருளியல் சார்ந்தே எழுகின்றன. அல்லது பொருளியல் ஊடாகவே நிறைவேற்றிக் கொள்ளப்படுகின்றன. மனிதப் பயன்பாட்டிற்கான பொருள்களை ஒவ்வொன்றாக எடுத்து நோக்கியோசிக்க இதைப் புரிந்து கொள்ளலாம். இவ்வாறே பாலுறவும்.

இந்த வகையில், மனிதனுக்குப் பிறப்பு உறுப்புகள் இருப்பதன் நோக்கம் அதன் பொருளியல் பயன்பாடு என்பது மனித உற்பத்தி, சந்தி உற்பத்திதான். என்றாலும் இதுவெறும் பொருளியல் பயன்பாடு மட்டும் தான் என்றால், மனித உற்பத்தியில் மனிதனுக்குப் பெரிய நாட்டம் இருக்காது. பாலுறவு என்பது ஏதோ அலுவலக வலை போல், கடனாகக் கொண்டு செய்வதுபோல் ஆகிவிடும்.

எனவதோன் இயற்கை அதில் ஒரு மன ஈடுபாட்டைக் கொண்டும் வகையில், கவர்ச்சியை வதைத்து, பாலுறவையும், பிறப்பு உறுப்புகளையும் கவர்ச்சிக் குரியதாய் ஆக்கியது. அக்கவர்ச்சியால் ஈர்க்கப்பட்டது, கொள்ளும் பாலுறவின் வழி மனிதர்களை உற்பத்தி செய்யும் விதியை வகுத்தது. இதனால் மனிதன், மனித உற்பத்தியை 'எழுவே' என்று

இல்லாமல், தன் விருப்பத்துக்கும், ஈடுபாட்டிற்கும், வடிகைக்கும் உரிய சயலாக ஆக்கியது.

ஆக, பாலுறவு என்பது மனிதனுடைய சந்ததி உற்பத்திக்குப் பயன்படும் அதே வளே அது மனிதனது இயற்கையான தவேயாகவும், அச்சந்ததிகளை உற்பத்தி செய்யும் பிறப்பு உறுப்புகள் கவர்ச்சிக் குரியதாகவும் மனிதனை ஈர்ப்பதாகவும் அமறைந்தன. இந்த நிலையில் அது பழுவையாமல் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கவேண்டும் என்பது மிக முக்கியமான ஒன்று. இத்துடன் அது பிறரால் பார்க்கப்படாமல், மோகிக்கப்பட்டு துயக்கப்படாமல் பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டும் என்பது மற்றொன்று. ஆக, இந்த இரண்டின் அடிப்படையிலேயே அவை மட்டப்பட்டன என்பது தெளிவு.

மனித ஆட்களின் வரலாற்றை நோக்க இதைப் பூரிந்து கொள்ளலாம். ஆடையில்லாமல் அம்மணமாய்த் திரிந்த மனிதன் பிறப்பு உறுப்புகளைப் பாதுகாக்க வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்தபோது முதலில் இலகைகள் தழகைகளாலும், மரப்பட்டகைகளாலும் அதை மட்டிக்கொண்டான். அதாவது மனிதன் தன் உடலில் முதலில் மட்டிக்கொண்ட உறுப்பு பிறப்பு உறுப்பாகவே இருந்தது. இதிலும் பண்ணுறுப்பு உடலோடு ஒட்டி இருப்பதும், ஆணுறுப்பு உடம்பை விட்டு வெளியே நீண்டிருப்பதுமான இயற்கையமைப்பு முதலில் ஆணுறுப்பையே மட்டவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது.

எனவே, முதலில் ஆணுறுப்பு பிறகு பண்ணுறுப்பு என மட்டும் முயற்சியில் இந்தப் பழக்கத்தின் காலவோட்டத்தில் பண்களின் மார்க்கங்களையும் மட்டவேண்டியது தவேயாகப்பட்டது. காரணம் பிறந்த ஒரு உயிரியைப் பண்பு பாதுகாப்பதில், பாலுட்டி வளர்ப்பதில் இம் மார்க்கங்கள் பண்ணுக்கு இயற்கை வழங்கிய ஒரு மிகப்பெரும் கொடையாக அமறைந்தன. இதனால் மனித பிறப்பு உறுப்புகளின் தவேை எந்த அளவுக்கு முக்கியத்துவம் உடையதோ, அதே அளவு முக்கியத்துவம் உடையதாக இம் மார்க்கங்களும் ஆயின. அதே வளே பிறப்பு உறுப்புகளில் ஏற்படும் கவர்ச்சியின் ஈர்ப்புக்கு சற்றும் குறையாத அளவில் மார்க்கங்களிலும் கவர்ச்சியும் ஈர்ப்பும் ஏற்பட்டன. இதனால் தான் இவற்றையும் மட்டிக்கொள்ள வேண்டிய கட்பாயம் ஏற்பட்டது, ஆடையுடன்துதல் என்பதன் முதல் நடவடிக் கை என்பது பிறப்பு உறுப்புகளையும், பிறகு மார்க்கங்களையும் மட்டிக்கொள்ளுதல் என்பதாகத் தொடங்கப்பட்டது.

இப்போதும் திரிந்த வெளிகளில் குளிக் கும் ஆண்கள் வறும் கோவணம் அல்லது துண்டு மட்டும் கட்டிக் கொண்டு குளிப்பதும், பண்கள் துணியை மார்பு வரவை ஏற்றிக் கட்டி மட்டிக்கொண்டு குளிப்பதும், நீச்சலுடைய பண்கள் மார்புக்கச்சை, ஜட்டி மட்டும் அணிந்து நீந்துவதையும் நோக்க இதைப் பூரிந்து கொள்ளலாம்.

ஆக, ஆடையின் பயன்கள் பலவாறாகச் சொல்லப்பட்டாலும், அதில் விதம் விதமான எண்ணற்ற பல வடிவமைப்புகள் இருந்தாலும் ஆடையை அணிவதன் முக்கிய நோக்கம், அடிப்படைப் பிறப்பு உறுப்புகளைப் பாதுகாப்பதே. அப்பற்றத்தான் அது வெப்பத்திலிருந்தும் குளிரிலிருந்தும் மனிதனைப் பாதுகாக்கிறது, அது மனிதனுக்கு அழகு தருகிறது, தோற்றத்தை எடுப்பாகக் காட்டுகிறது, இதற்காகவே அது விதம் விதமான வடிவங்களில் வருகிறது என்பது எல்லாமும்.

மனிதன், பாலுறவு உறுப்புகளை இப்படி மட்டும் தடுக்கக் கூடிய காலத்தில் சமீபத்தின் பிற தளங்களிலும் எவ்வளவோ மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. அல்லது சமீபத்தின் பிற தளங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் தான் பாலுறவு உறுப்புகள் தளத்திலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின.

குழுவோடு சேர்ந்து இரத்தத்தின் திரிந்து கிடந்ததை உண்டு வாழ்ந்த மனிதன், காலப்போக்கில் தன் வேட்டைக் கருவிகளில், அதாவது மனிதனுக்கு உணவு தட்டிப் பறந்துண்புரியும் உற்பத்திக் கருவிகளில் அதன் திறனில் ஏற்பட்ட மாற்றம், அவன் தனியாக உணவு தட்டி வாய்ப்பளித்தது. கருவிகளின் ஆற்றலுக்கும் அதை இயக்குவதில் அவனுக்குள்ள தனித்திறனுக்கும் ஏற்ப அது உணவுப் பொருளை ஈட்டித் தந்தது.

இது, இது வரகைக்கும் மனிதன், இது நாம் வேட்டையாடிய, அதாவது நம் குழு வேட்டையாடிய பொருள், நம் குழு பறித்த காய்கள், குழு தோண்டிய கிழங்குகள், குழு ஈட்டிய பொருள்கள் என்று குறிப்பிட்டு வந்த நிலைமாறி, இது நான் வேட்டையாடிய மிருகம், இது நான் பிடித்த மீன், நான் பறித்த காய், கிழங்கு, நான் சாகுபடி செய்த தானியம் என்பதாகப் பச்சும் நிலையை ஏற்படுத்தியது.

அதாவது குழு உணர்வோடு குழுவின் செயல்பாடாக இருந்த பலவும் பிறகு, தான், தனது என்கிற உணர்வோடு கட்டிய தனித்த செயல்பாடாக மாறின. சூரகம்மாக்க குழு உடமை, பொது உடமை என்கிற நிலை மாறி, தனியுடமை என்கிற நிலை ஏற்பட்டது. இப்படி மனிதனுக்கு தான், தனக்கு என்கிற தனியுடமை உணர்வு ஏற்பட்டதானது, பாலுறவுத் தளத்திலும் இதே தனியுடமை உணர்வு ஊட்டியது.

குழு மணம், இணை மணம் என்கிற கட்டங்களைக் கடந்து கொண்டிருந்த மனித சமீகம், இந்தத் தனியுடமை, தான் என்கிற உணர்வின் தோற்றத்துடனேயே ஒரு தார, ஒரு கணவ முறையைப் புகுத்தியது. அதாவது மனிதனுக்கு உற்பத்திப் பொருள்கள் எப்படி, தான், தனது என்று ஆகியதோ, அதேபோல மனித உற்பத்திப் பொருள்களும் பண்ணுடலும் தான், தனது என்கிற உடமை உணர்வுக்கு ஆளாகியது.

வில்லும் அம்பும் கொண்டு தன் தனித்திறனால் ஒரு பறவையைக் கொண்டு வீழ்த்தும் மனிதன் எப்படி அப்பறவையின் பால் சொந்தம் கொண்டாடவானோ, அதேபோல, தான் பாலுறவு கொண்டு தன்னால் கருவூற்று ஒரு பண்ணை ஈன்றெடுக்கும் கழந்தை மீதும் மனிதன் சொந்தம் கொண்டாடத் தொடங்கினான்.

விளவாக அதைத் தன் பராமரிப்பில், கண்காணிப்பில் வதைத்து, தனக்குத் திரிந்த வித்தகைகளை அதற்குக் கற்றுக்கொடுத்து, ஆளாக்கி, தான் அரும்பாடும்பட்டு சகேரித்த பொருள்களை அதற்குத் தந்து, நிலைபட்டுத்தினான். இந்தச் செயல்பாட்டிற்கு அந்தக் கழந்தையை ஈன்ற பண்ணை துணை அவனுக்குத் தேவைப்பட்டது. அவளைப் பொதுவில் விடாமல், தன்னோடே வதைத்துக் கொள்ள வணேடிய அவசியமும் நேர்ந்தது. இப்படி அவளைத் தன்னோடே வதைத்துக் கொள்ள வணேடிய அவசியத்தில் உருவானதுதான் குடும்பம்.

அதாவது கட்டிடம் கட்டிடமாகவும், குழுகு குழுவாகவும் வாழ்ந்த மனிதன், பொதுவில் எல்லோரும் உழைத்துக் கிடதைத் தன அனாவையும் உண்டு வாழ்ந்த மனிதன், உற்பத்திக் கருவிகளிலும், தனித்திறன்களிலும் ஏற்பட்ட மாற்றத்தின் காரணமாகத் தனியாக உழைத்து, தனியாக உணவு தேடி, தனியாக மனித உற்பத்தியில் ஈடுபட்டு, அம்மனிதர்களையும் தனக்குச் சொந்தமாகிக் கொண்டான். விளவாகக் குழுவும் அமைப்பு தகர்ந்து, குடும்பம் என்கிற அமைப்பும் தோன்ற மனிதன் இக்குடும்ப அமைப்பாக வாழத் தலைப்பட்டான்.

இன்றைய நோக்கில் பிறக்கிற பிள்ளைகள் பெற்றோர்களுக்குத் தானே சொந்தம், சம்பாதிக்கிற சொத்து குடும்பத்துக்குத் தானே சொந்தம் என்பது நியாயமாகப் பட்டாலும், அன்று கட்டிடம் கட்டிடமாகவும், குழுவும் குழுவாகவும் பொதுவில் உழைத்து பொதுவில் உண்டு வாழ்ந்த மனித சமூகம் எப்படித் தனியுடமை வழிகுடும்ப அமைப்பும் தோன்ற அக்கட்டமைப்புக்கு ஏற்ப வாழத் தொடங்கியது, வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

காரணம் இந்தக் குடும்ப அமைப்பின் வழி தோன்றியதுதான் பண்ணைக்கு வலியுறுத்தப்படும் 'கற்பும்' அதையொட்டிய பண்ணைபிழை தன்மும். அதாவது ஒரு காலத்தில் மொத்த குழுவும் தேவையை நேறும், அதற்குப் பின்னும் ஆணைக்கு எந்த விதத்திலும் குறைவுபடாமலும் நிகரான நிலையில் நிகரான உரிமைகளோடு வாழ்ந்து வந்த பண்ணை, அதாவது குழுவும், இணைமணம் காலங்களில் எந்தவித பாலுறவுக்

கட்டுப்பாடும் இல்லாமல், சூதந்திரமாகவும், சமத்துவமாகவும் உலவி வந்த பணம், தனியுடமை, ஒருதார - ஒரு கணவ மூற்றை தோன்ற அவளாகக் கற்பு என்னும் கோட்பாடு வலியுறுத்தப்பட்டும் குடும்பம் என்கிற கட்டமைப்புகள் சிறை வகைக்கப்பட்டன.

ஒரு பண்ணோடு பாலுறவு கொண்டு உற்பத்தி செய்யப்படும் மனித உயிரியைத் தனது உடமையாகக் கருதிய மனிதன், அந்த உயிரியைக் கருக்கொண்டு தாங்கி வளர்த்து வரும் பண்ணையும் ஓர் உற்பத்திக் கருவியாகக் கருதி அவள் மீதும் சொந்தம் கொண்டாடத் தொடங்கினான். அவள் புனிதமானவளாக, கட்டுப்பாடுள்ளவளாக இருக்கவேண்டும். அவளோடு தான் மட்டுமே உறவு கொள்ள வேண்டும். வேறு யாரும் உறவு வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று கட்டுப்பாடுகள் விதித்தான். ஆனால், தான் மட்டும் யாரோடும் உறவு கொள்ளலாம் என்று தனக்கான சூதந்திரத்தை தக்க வைத்துக் கொண்டான்.

இப்படி ஆண் தன்னலநோக்கில், தனியுடமை உணர்வில் பண்ணின மீது விதித்த பாலுறவுக் கட்டுப்பாட்டின் விளைவாகத் தோன்றியதே 'கற்பு' என்னும் கோட்பாடு. இதுதான் பண்ணை அனதத்து வகையிலும் அடிமைப்படுத்தும் கோட்பாடாகவும் அமைந்தது.

எனில், இந்தக் கற்புக் கோட்பாடோ, அடிமைத்தனமோ ஆணுக்கு நரோமல் ஏன் பண்ணுக்கு மட்டும் நரேந்தது என்பது ஒரு முக்கியமான கேள்வி. எனவே அந்தக் கேள்விக் கான விடையைத் திரிந்துகொண்டு மலே சலெவோம்.

பண்ணடிமை நோக்கு

மனிதன் கிட்டம் கிட்டமாக, குழுகு குழுவாக வாழ்ந்த காலங்களில் அக்குழுவாக்குப் பண்ணை தலமை தாங்கி வழி நடத்திச் சின்றாள் என்று பார்த்தோமில்லையா? இந்நிலை, பண்ணை தலமைப் பொறுப்பு ஏற்கும் நிலை, இக்குழுகளின் இணைவில் தோன்றிய கண சமிகத்திலும் அப்படியே நீடித்தது.

இக்கண சமிகத்திலும் பண்களே தலமைப் பொறுப்பில் இருந்தார்கள். மண் உறவில் ஆண்களே கொடுக்கப்படுபவர்களாகவும், எடுத்துக் கொள்ளப்படுபவர்களாகவும் இருந்தார்கள். அதாவது ஒவ்வொரு பண்ணும் அவளது கணத்துக்களுள் யே இருந்தாள் என்று பார்த்தோமில்லையா, இதன்படி ஆண் தான் கண மாறுதலுக்கு

ஆளானான். அதனால் இப்போதும் பண்ணை தலமைபைப் பொறுப்பில் இருந்தான். ஆனால் பண்ணைக்கே இயற்கை இயல்பாய் விதித்திருந்த கருவூறுதல், கழந்தைப் பெறுதல் என்கிற கடப்பாடுகளையொட்டியும், மனிதன் உணவு தடையும், பிற வாழ்க்கைத் தவேகைகளைத் தடையும் உற்பத்திக் கருவிகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களையொட்டியும், படிப்படியாக ஆண்டு மூதன்மைப்படும் வாய்ப்பு நரே, பண்ணை இரண்டாம் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டான்.

அதாவது தொடக்கத்தில், கழுவூறுக்கு உணவு தடையும், பிற வாழ்க்கைத் தவேகைகளைத் திரட்டவும் ஆண் பண்ணை பாசுபாடு இல்லாமல் இருப்பாலும் கட்டாய உழைத்து, கட்டாய நிறைவேற்றி வந்த நிலை மாறி, தற்போது கூடும்ப அமைப்பு தோன்ற இதில் ஆண் இயல்பாய் பெரும் பங்கு வகிக்க வண்டிய நிலை உருவாகியது.

காரணம், ஆண்களுக்கு நிகராக உழைத்து வந்த பணிகள் கருவூற்ற காலங்களில், மூழ்க் காலமும் இல்லாவிடிலும் கழந்தைப் பெறு காலங்களில் தன் இருப்பிடத்திலேயே தங்க வண்டியிருந்தது. அதேபோலக் கழந்தையை ஈன்ற பிறகும், அதன் பராமரிப்புக்காகவும் தொடக்க சில நாட்கள் இருப்பிடத்திலேயே இருக்க வண்டியதாயிற்று.

இப்போதும் கிராமப்புறங்களில் உள்ள கருவூற்ற பணிகள், நிறைமாதம் வரை கூடும்ப மாற்றும் விவசாயப் பணிகள் அனதத்திலும் ஈடுபடும், அதேபோலக் கழந்தையை ஈன்ற பிறகும் கழந்தையையும் தடுக்கிக் கொண்டு வந்து மரத்தில் தள்ளி கட்டிப்போட்டு உறங்க வைத்து, பிற பணிகளைப் பார்ப்பதும் இயல்பாயுள்ளதுபோல அப்போதும் இருந்திருக்கும். என்றாலும், இக் காலங்களில் சாதாரண காலங்களில் உள்ளதுபோல் மாற்றவர்கள் செய்யும் கபினமான பணிகளைப் பண்களால் செய்ய இயலாது, செய்யக் கூடாது என்பது முக்கியம்.

எனவே, இயற்கை விதித்த இந்தக் கட்டும்பாடு மூதலில் பண்களை மூழும்பையாக உற்பத்திப் பணிகளில் ஈடுபட இயலாது தடுக்க, ஆண்கள் அப்பணிகளை மறேக் கொண்டு அதன்மீது ஆதிகம் செலுத்த, இதன் தொடர்ச்சியாக, அடுத்தடுத்து ஏற்பட்ட உற்பத்திக் கருவி மாற்றங்களில் பண்ணை பங்குக் கொண்டு பயிற்சி திறன் பெறமுடியாது போக, ஆண் மட்டும் மலேமும் மலேமும் முன்னரே, இவ்வாறே பண்ணை உற்பத்தியில் பெரும் பங்கு வகிக்க இயலாது பின்தங்கும் நிலை ஏற்பட்டது.

இப்போதும் பெரும்பாலும் ஆண் செய்யும் அனதத்துப் பணிகளையும் பண்களால் செய்ய இயலும், செய்கிறார்கள் என்கிற போதிலும், அன்று அனதத்துத் துறகைகளிலும் ஆண்க்கு நிகராகப் பணியாற்ற பண்க்குக் கூப் பயிற்சி, வாய்ப்பு கிட்ட வாய்ப்பற்ற

சமீபத்தில், புதிது புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டும் உற்பத்திக் கருவிகளில்லெல்லாம் ஆண்டே பயிற்சி பெற்று ஆண்டே மூதன மயானவனாக விளங்கினான். தொடக்கத்தில் இயல்பாய் எழுந்த இந்த வாய்ப்பு காலப்போக்கில் பதிப்படியாக நிலைபெற இதுவே, இறுகிய, கட்டி தட்டிப்போன ஒரு கருத்தாக் கமாகவும் மாறியது. இதனால் பெண்கள் பல பணிகளைச் செய்ய விரும்பியும், அவர்களுக்குச் செய்யத் திறன் இருந்தும், அதற்கான வாய்ப்பு மறுக்கப்பட்டது.

எனவே, பெண்களுக்கு வீட்டோடு இருந்து செய்யும் வேலைகளே குறிப்பாக, சமத்தைல், குழந்தைகளை வளர்த்தல் மற்றும் வீட்டோடு இருந்து ஈடுபடும் உற்பத்தித் தொழில்களான கட்டை முடத்தைல், பாய் நெய்தல், கால்நடைகளைப் பேணுதல், உணவுப் பொருள்களைப் புதுப்படுத்துதல், இல்லப் பணிகளைப் பராமரித்தல் முதலான இதர பணிகளே ஒதுக்கப்பட்டன.

இப்பணிகள் அனாதைத் துமே உற்பத்தியில் முக்கிய பங்கு வகிப்பதானாலும், இவற்றுள் பல உற்பத்தியில் நேரடியாகப் பெரும் பங்கு வகிக்கும் பிற தொழில்களின் அளவுக்கு மதிக்கப்படாததால், குடும்பத்தில் ஆண்களை விட பெண்கள் அதிகம் உழைத்தும், அதிகமான நேரம் பணி செய்தும் அவர்களது உழைப்புக்கு உரிய மதிப்பில்லாமல் போகும் நிலை, அதாவது ஆண்டே உயர்வானவன், உயர்வான பணி புரிபவன், பெண் எவ்வளவு உழைத்தாலும் அவள் தாழ்வானவள், தாழ்வான பணிபுரிபவளே என்கிற நிலை ஏற்பட்டது.

சமீபத்தின் பிற்பட்ட மற்றும் கடநிலை மக்கள் பிரிவில் உள்ள பெண்களுக்காவது, இதுபோன்ற சிறு தொழில்கள் செய்யவும், உற்பத்தியில் ஓரளவு பங்கு வகிப்பதற்கும் ஆன்வாய்ப்பு கிட்டியது. ஆனால் சமீபத்தில் பொருளியல் ரீதியிலும் சாதிய ரீதியிலும் மமேபட்டவர்கள் எனத் தோன்றிய பாகுபாடு, மிக வசதிபடத்த மற்றும் உயர் சாதி வீட்டுப் பெண்களை உற்பத்தியில் எந்தவிதப் பங்கும் அற்றவர்களாக அவர்களைத் தனிமைப்படுத்தியது. இதனால் சமீபச் செயற்பாட்டில் கடநிலைப் பெண்களுக்கு உள்ள பங்களிப்போ, சூதந் திரமோ கட்ட சிறிதும் இல்லாமல், மலே தட்டும் பெண்கள் அதிகமான கட்டுப்பாட்டிற்கும், கட்டுப்பாட்டிற்கும் உள்ளாகக் கட்டாரர்கள்.

ஒரு கடநிலை ஆண்க்குத் தன் மனைவிமலே உள்ள கட்டுப்பாட்டை விடவும், ஒரு மலே தட்டு ஆண்க்குத் தன் மனைவிமலே உள்ள அதிகாரம், கட்டுப்பாட்டு கட்டுதலாக இருந்தது. இதனால் கற்பு, தபயம், பிற ஆடவர்களைச் சந்திப்பதைத் தவிர்த்தல், பெரும்பாலும் வீட்டிற்குள்ளேயே முடங்கிக் கிடக்கச் செய்தல் ஆகியவை மலே தட்டுப் பெண்க்குக் கட்டுதல் ஒழுக நெறிகளாகப் போதிக் கட்டும் அவை அதிகம் வலியுறுத்தப்பட்டன.

இதற்கு முக்கியமான சில பின்னணிகள் உண்டு. காரணம் பெண்துய்மை, கற்பு, அடிமதை தனம் என்பது சமீகத்தின் எல்லா மக்கள் பிரிவினுள்ளும் ஓரே மாதிரியாக ஓரே அளவில் தோன்றிவிடவில்லை. மாறாக இதுமலே தட்டுப் பிரிவினரிடையே கட்டுதலாகவும், அதிமுக கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவும் தோன்றியது. காரணம் சமீகத்துடமையையும், சாதிப் புனிதத்தையும் காத்துக் கொள்ள வேண்டிய தவே அவர்களாகக் அதிகமாக இருந்தது.

இப்போதும் கட்டி அடித்தட்டுக் கடநிலை உழகையும் பெண்களையும், மலே தட்டு, மலே சாதிப் பெண்களையும், சமீக உற்பத்தியில் நிலவும் பங்களிப்பை, அவரவர் குடும்பங்களில் அவர்களது இருப்பை, நிலவும் சூதந்திரத்தை, பிற ஆண்களோடு பழக்க கிடகையும் வாய்ப்பை ஊன்றி நோக்க இந்த வறோபாட்டைப் புரிந்து கொள்ளலாம். நகர்ப்புறங்களில் நிலவும் நவீன வாழ்க்கை முறை அல்லது இந்த வாழ்க்கை முறையின் தாக்கம் சில கிராமக் குடும்பங்களில் ஓரளவு மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கலாம். எனில் இன்னமும் பெரும்பாலான குடும்பங்களில் இதே போக்கு நீடிப்பதை அல்லது கட்டைப்பிபிக் கப்பட்டு வருவதை இன்றும் காணலாம்.

ஆக, இவ்வாறு பெண்ணுக்கு இயற்கையாய் அமைந்த சில உடல் சார்ந்த கட்டப்பாடுகளை வதைத்து ஆண் பெண்ணை அடிமதைப்படுத்தினான். இந்த அடிமதை தனம், கட்டப்பாடு அடித்தட்டு மக்களை விடவும் தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட சாதி மக்களை விடவும், மலே தட்டு, மலே சாதி மக்களிடம் கட்டுதலாக இருந்தது - இருக்கிறது என்பது கண்காட்டு.

அதாவது, மலே தட்டு, மலே சாதி வர்க்கப் பிரிவினர் தங்கள் புனிதத்தை ஆதிகத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்கிற முனப்பு காரணமாகவே இவர்களிடையே கற்பு நிறி கட்டுதலாக வலியுறுத்தப்பட்டது. அது சார்ந்த கட்டுபிபிகளும், கட்டுத்திட்டங்களும் கட்டுதலாயின. இதையொட்டி பெண்ணின் புனிதமே எல்லா நிலையிலும் மையப்படுத்தப்பட்டது. அதாவது பெண் புனிதமான வளாயிருந்தால் தான் ஆதிகம் பாதுகாக்கப்படும். பெண் புனிதமற்றுப் போனால் ஆதிகம் சரிந்துவிடும் என்பதான கருத்து கட்டமைக்கப்பட்டது. இப்படிப் பெண்ணின் கற்பு நிறி சார்ந்து அவளது ஒழுக்க நிறி சார்ந்து மலே தட்டுப் புனிதமும், மலே சாதிப் புனிதமும் ஆதிகமும் காக் கப்படுவதான கருத்தாகம் பிறகு அனதைத்துத் தட்டுப் பிரிவு, அனதைத்துச் சாதி மக்களையும் பீடித்தது. இதனால் இன்றும் எந்தச் சண்டை சச்சரவுகளிலும், எந்தச் சிக்கலிலும் அந்தந்தப் பிரிவு மற்றும் சாதிப் பெண்களை நேரடியாக இல்லாவிட்டாலும் கருத்தளவில் இழுத்து வசப்பாடுவது என்பது இயல்பான நடமுறையாகிப் போயுள்ளது.

இப்போதும் கப்ட கிராமப்புறங்களில் அல்லது புறநகர்ப் பகுதிகளில் மக்களிடையே ஏற்படும் சாதாரணச் சண்டைகளில் பசேப்டும் வசவூச் சொற்களையே சற்று ஊன்றிக் கவனிக்க, சண்டையின் காரணம் அதுபாட்டுக்கு அது ஒருபுறம் இருந்தாலும், கருத்தளவில் இழுக்கப்ப்டுவதும், வசவூச் சொற்களுக்கு ஆளாக கப்ப்டுவதும் பரூம்பாலும் பண்களாகவே இருப்பது தரீய வரூம். 'உன் ஆத்தாளயும், பண்களாட்டியயும் ப்டோட்டுக் னு இவம்போவ அவம்போவ', 'தவேடியா மவனே', 'கம்மினாட்டி முண்ட' என இதுப்டோன்ற வசவூச் சொற்கள் பண்களையே ப்டுத்திச் சரளமாக வளிப்ப்ட, எதிர்த் தரப்பசை சாரந்த பண்களையே கடநிலையே வரக்க, அல்லது கீழ்ச்சாதி மக்களிடம் ப்டோவதாக வறூ சாபமிடுவார்கள். இழிவு ப்டுத்துவார்கள்.

இப்ப்டிக் கருத்தளவில் பண்கள் இழிவுப்டுத்தப்ப்டுவது மட்டுமல்ல, இனக் கலவரம், மதக் கலவரம் ப்டோன்ற சந்தர்ப்பங்களிலும் இலக்கு வகை கப்ப்டுவது பண்கள்தாம். பண்களையே பாலியல் வன்முறையே உட்ப்டுத்துதல், பாலியல் ரீதியாக இம்சையே, தலையே தரூதல் என இங்கும் பண்களையே குறி வகை கப்ப்டுகிறார்கள். அதாவது அவர்களது தியமையையே குலகையே, நடவடிக்கையாக இதையே பண்கள் மீது ஏவுகிறார்கள், சயெல் ப்டுத்துகிறார்கள்.

இது, இன்று நறூ நிலவிய வழக்கமாக இல்லையே. கண்சமிகங்கள் இணையே குலங்கள்தனே, குலங்களையே குடும்ப அமையே தனே, பண்களையே குப்பண்தம், கற்பு கற்பிக்கப்பட்ட நாள்தொடங்கி, குலங்களையே மதேதல் ஏற்பட்டாலும் சரி, இனங்களையே மதேதல் ஏற்பட்டாலும் சரி, தற்ப்டோதையே பிற கலவரங்களானாலும் சரி, மதேதல் இலக்கு தாக்குதல் பண்கள்தான். அவர்களது 'கற்புதான்'. சில ஆண்டுகளையே முந்தையே சரீரிய கரூவிய இனப்ப்டோர், சமீபத்திய ஈழ விடுதலையே ப்டோர் எங்கும் இப்ப்டிப்பட்ட க்டோடு சயெல்களையே காணலாம்.

இவ்வாறு எல்லா நிலையிலும் பண்கள் இழிவுப்டுத்தப்பட்டது ப்டோலவே, பாலுறவூ சாரந்த சயெல் பாட்களும் இழிவுப்டுத்தப்பட்டன. இதற்குப் பல காரணங்கள் இருந்தன.

முதலாவதாக, பிறப்பு உறூப்புகளையே பாதுகாக்கும் நகேக்கில் அதையே மட்டுவது, பத்திரப்ப்டுத்துவது என்று தலாங்கிய கருத்து பினனாளில், அது திறந்து கிடப்பது இழிவு எனும் எண்ணத்தையே ஏற்ப்டுத்தியது. எனவே, அதையே மட்டி வையே ப்டுப்பண்தமானது எனப்ப்டோற்றப்பட்டது. இதையே மட்டியே பிறப்பூப்புகள் சாரந்த பாரவகையே அதன் சயெல் பாட்களும் அது சாரந்த வார்த்தகையே கட்ட வார்த்தகையாக, வசவூச் சொற்களாக ஆக கப்பட்டன. இப்ப்டோதும் பண்களே, ஆண்களே தங்கள் எதிர்த் தரப்பையே வசவூச் இழிவுப்டுத்த தங்கள் பிறப்பூப்பூ சாரந்த சயெல் பாட்களையே குறிப்பிட்ட சண்டையே வதையே நகேக்க இதையே பூரிந்து க்டோள்ளலாம்.

இவ்வாறு மலே தட்டும், மலே சாதி மக்கள் தங்கள் புனிதம் காக்க தம் பெண்களுக்கு விதித்த கற்பு நெறிக் கோட்பாடும், இதன் வழி பாலுறவு சார்ந்த நடவடிக் கைகளில் மக்கள் அதிகம் நாட்டம் கொள்ளாதிருக்க, அந் நடவடிக் கைகளையே இழிவானதாக நோக்க, மறுபுறம் தங்கள் புனிதம் காக்க பிற பகுதி மக்களுக்கு வலியுறுத்தியது. அதாவது மலே தட்டும், மலே சாதி மக்கள் தங்கள் காம இச்சகைக்காகவும், உடல் சுகத்துக்காகவும் ஒருபுறம் விரும்பியவாறு இன்பம் துயத்துக் கொண்டே வளியில் பாலுறவு நடவடிக் கைகளே இழிவானது போன்ற ஒரு கருத்துப் போதித்தனர்.

பின்னாளில் தோன்றிய மதங்களும் இந்த ஆதிக்க நலன் காக்கும் நோக்கில், எல்லாம் வல்ல இறைவனின் திருப்பாதங்களையே அடவதே, பரேண்டத்தில் நீக்கம் ஏங்கும் நிறைந்திருக்கும் அவனில் கரணத்து விடுவதே பரேன்பம் எனவும், அல்லாத ஆண், பெண் பாலுறவெல்லாம் சிறின்பம் எனவும் போதித்தது. அதாவது, சிலவந்தர்களும், மலே சாதி, மலே தட்டும் மக்களும், மடாதிபதிகளும் இரகசியமாக எதையே பரேன்பமாகத் துயத்து மகிழ்ந்தார்கள் அதை வளியில் சிறின்பம் என இழிவுபடுத்தி மக்கள் அதில் அதிக நாட்டம் சிலுத்தாவாறு போதித்தார்கள். இதனால் சிறின்பம் சார்ந்த உறுப்புகள், சயெல் பாட்கள் அனதைத்துமே இழிவானதாகக் கருத வகைக்கப்பட்டன.

ஒருபுறம் மனித உற்பத்திக்கு வித்தான புணர்ச்சி உறுப்புகளைக் குறியீடாகக் கொண்டு வடிவமைக்கப்பட்ட லிங்கத்ததைத் தயெ்வமாகக் கொண்டு வழிபட்டும் வந்த மதத்தான பாலுறவைச் சிறின்பம் எனப் போதித்தது. இவ்வாறே ஒவ்வொரு மதத்திலும் ஆதிக்க சக்திகளால் இது இழிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கலாம். விவரம் நுணுகிப் பார்த்தால் புரியும்.

அது மட்டுமல்ல, பாலுறவைப் புனிதமானதாகவும், நுட்பமும், உன்னதமும், பரவசமும் மிக்கதாகவும் சித்தரித்த, இதன்படிப்படையில் காமசுத்திராவைப் படைத்த, கோவில் சிற்பங்களிலெல்லாம் பாலுறவுக் காட்சிகளை வடித்த அதே மதங்கள்தான் மறுபுறம் பாலுறவைச் சிறின்பம் என இழிவுபடுத்தின. இவ்வாறெல்லாம் பாலுறவு சார்ந்த மதிப்பீடுகள் உருவாக்கப்பட்டதற்கும், அது சார்ந்த நடவடிக் கைகள் சிறுமடைபடுத்தப்பட்டதற்கும் இவர்கள் இதனைச் சிறின்பம் என்று இழிவுபடுத்தியதற்குமான ஒரே நோக்கம் வளியிடப்படையாகச் சொல்வதானால், மக்கள் இதில் மோகமுற்றுத் தங்கள் வீட்டுப் பெண்கள் மீது கவதைத்து விடக் கூடாது என்பதும், தங்கள் வீட்டுப் பெண்கள், அடித்தட்டும் உழகைக்கும் ஆண்கள் பால் மோகமுற்றுக் கமைறிப் போய் விடக் கூடாது என்பதும் தான்.

ஆக, பாலுறவில் கற்புக் கோட்பாடு வலியுறுத்தப்படுவது, அது சிறிற்றின்பம் என இழிவுபடுத தப்படுவது, பாலுறவு உறுப்புகளை அதன் செயல்பாடுகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவது அநாகரிகமானது, கீழ்த்தரமானது என்கிற கருத்தாக்கங்கள் இவ்வாறே ஆதிக்க நலன் சார்ந்து கட்டமைக்கப்பட்டன என்பதும், அதாவது இக்கருத்தாக்கங்களின் பின்னே ஆதிக்க நலன்கள் ஒளிந்திருந்து அவையே இவற்றைப் பாதுகாத்து வருகின்றன என்பதும் கவனத்துக்குரியது.

கொஞ்சம் அறிவியல் நோக்கில், இப்படியோசித்துப் பார்ப்போம். மனித உடம்பில் கை, கால்கள், விரல்கள், வயிறு, இடும்பு, முகம், தாடை, கன்னம் இருப்பதுபோல பிறப்புறுப்பும் ஒரு உறுப்பு. ஆனால் அதமைட்டும் சொல்லக்கூடாது. அது ஆண் உறுப்பானாலும் சரி, பெண் உறுப்பானாலும் சரி, அதை உச்சரிக்கக்கூடாது. அது கட்டெட்வார்த்தை என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? அவை என்ன கட்டெட்பொருள்? கட்டு விளைவிப்பவையா? அந்தப் பொருள் மட்டும் இல்லையானால் மனிதன் என்ன ஆவான்? மனிதகுலம் என்ன ஆகும்? சற்றுச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

அதபோல மனித உறுப்புகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் பல செயல்பாடுகள் இருப்பதுபோல, பிறப்புறுப்புகளுக்கும் பல செயல்பாடுகள் இருக்கின்றன. இதில் பிற உறுப்புகளின் எல்லாச் செயல்பாட்டையும், அதாவது கண்ணால் பார்க்கிறான், காதால் கேட்கிறான், மிக் கால் நுகர்கிறான், மிச்சு விடுகிறான், வாயால் சாப்பிடுகிறான் என்றெல்லாம் சொல்லலாம். ஆனால் பிறப்பு உறுப்பின் செயல்பாட்டை மட்டும் வளிப்படியாகச் சொல்லக்கூடாது. அது கட்டெட்வார்த்தை, கட்டெட செயல் என்றால் என்ன அர்த்தம்? அது அநாகரிகமானது என்றால் அந்தச் செயலை ஏன் செய்ய வேண்டும்? அந்தச் செயலையே செய்யாவிட்டால் மனிதன் என்ன ஆவான்? மனிதகுலம் என்ன ஆகும்?

ஆனால், மனிதகுலத்தின் வாழ்வைக்கும், தழைக்கச் செய்யும் மனித உற்பத்தியைத் தரும் இந்த உன்னதமான உறுப்புகளும் அதன் செயல்பாடுகளும் தான் ஆதிக்க நலன் சார்ந்து, இப்படி இழிவானதாகவும் கவேலமானதாகவும் ஆக்கப்பட்டதுள்ளன. இப்படிப்பட்ட கருத்தாக்கங்களுக்கு ஏதாவது அறிவியல்பார்வையான அடிப்படை உண்டா? நியாயம் உண்டா? எதுவுமில்லை. அப்படியிருக்க, பின் இது ஏன் இப்படி ஆகியது? இதனை அடத்து ஆராய்வோம்.

source: http://computorday.blogspot.in/2012/04/blog-post_5846.html